

 [instagram.com/harmonija_knjige](https://www.instagram.com/harmonija_knjige)
 [facebook.com/harmonija_knjige](https://www.facebook.com/harmonija_knjige)
www.harmonijaknjige.rs

NASLOV ORIGINALA:
Neville Goddard
Awakened Imagination
Feeling Is The Secret
The Search

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2024

ZA IZDAVAČA:
Marko Sabovljević

UREDNIK:
Marina Sabovljević

PREVOD:
Milica Simić

LEKTURA I KOREKTURA:
Lidija Cenić

DIZAJN KORICE:
Siniša Subotić

ŠTAMPA:
Alpha print, Zemun

TIRAŽ:
1000

IZDAVAČ:
Publik praktikum, imprint Harmonija
Dobrovoljačka 10/I, Zemun
office@publikpraktikum.rs
011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA:
2024

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući foto-kopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

Nevil Godard

**MÓC
IMAGINACIJE**

HARMONIA IJA

Moć koja čini postizanje ciljeva
– ostvarivanje želja – neizbežnim.

Sadržaj

PROBUĐENA MAŠTA	9
1. Šta je mašta	13
2. Zapečaćena uputstva	23
3. Putevi unutrašnjeg sveta	35
4. Revizijske makaze	43
5. Novčić s neba	53
6. To je unutra	65
7. Stvaranje je završeno	73
8. Zenica oka Božjeg	83
TAJNA JE U OSEĆANJU	85
Predgovor	89
1. Zakon i njegovo delovanje	91
2. Spavanje	99
3. Molitva	107
4. Duh – osećanje	111
POTRAGA	113
Potruga	117

PROBUĐENA MAŠTA

Bilu

Mašta, pravi i večni svet čiji je ovaj biljni univerzum samo bleđa senka. Šta je život čoveka nego umetnost i nauka?

Vilijam Blejk, *Jerusalim*

Mašta je važnija od znanja.
Albert Ajnštajn, *O nauci*

1. Šta je mašta

*Ne odmaram se od svog velikog zadatka
da otvorim večne svetove,
da otvorim besmrtno oči čoveka
za unutrašnje svetove misli: za večnost.*

*U nedrima Božjim, uvek se sve više širi
ljudska mašta.*

Vilijam Blejk, *Jerusalim* 5:18–20

Pojedine reči tokom duže upotrebe sakupe toliko čudnih konotacija da gotovo prestanu da imaju značenje. Jedna od takvih reči je *mašta*. Napravljena je da označi sve moguće vrste ideja, od kojih su neke direktno suprotne jedna drugoj. Fantazija, misao, halucinacija, sumnja: zaista, toliko je široka upotreba ove reči i toliko raznolika njena značenja da nema ni status ni utvrđeno značenje. Tako, na primer, tražimo od čoveka da „koristi svoju maštu”, što znači da je njegov sadašnji pogled na nešto previše ograničen i stoga nije dorastao zadatku. Odmah u sledećem dahu mu kažemo da su njegove ideje „čista mašta”, odnosno fantazija, sugerišući time da su njegove ideje pogrešne. O ljubomornoj ili sumnjičavoj osobi govorimo kao o „žrtvi sopstvene mašte”, što znači da su njene misli neistinite. Minut kasnije odajemo čoveku najveću počast opisujući ga kao „maštovitog čoveka”,

odnosno čoveka s velikom sposobnošću imaginacije. Dakle, reč *mašta* nema određeno značenje, i tu nam ni rečnik ne pomaže. On definiše maštu kao:

(1) moć stvaranja slika ili čin uma, konstruktivan ili kreativan princip;

(2) fantazam;

(3) iracionalna ideja ili uverenje;

(4) planiranje, kovanje plana ili spletkarenje, što uključuje neku mentalnu konstrukciju.

Ja poistovećujem centralnu figuru u Jevanđelju s ljudskom maštom, snagom koja čini opraštanje grehova i postizanje naših ciljeva neizbežnim.

Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo. (Jovan 1:3)

Postoji samo jedna stvar na svetu – mašta i sve naše deformacije mašte.

Prezren beše i odbačen između ljudi, bolnik i vičan bolestima, i kao jedan od koga svak zaklanja lice, prezren da Ga ni za šta ne uzimamo. (Isaija 53:3)

Mašta je kapija realnosti. „Čovek”, rekao je Blejk, „je ili kovčeg Božji ili fantom zemlje i vode.” „Prirodno, on je samo prirodni organ koji je podlozan čulima.” „Večno telo čoveka je mašta: to je sam Bog, božansko telo. Isus: mi smo njegovi udovi.”

Ne znam za bolju i istinitiju definiciju mašte od Blejkove. Zahvaljujući mašti imamo moć da budemo sve

što želimo. Uz pomoć mašte razoružavamo i transformišemo nasilje u svetu. Naši najintimniji odnosi, kao i oni najpovršniji, postaju maštoviti dok se budimo spoznajući „tajnu skrivenu vekovima“, da je Hrist u nama naša mašta. Tada shvatamo da se može reći da istinski živimo samo kad živimo vođeni maštom.

Želim da ova knjiga bude najjednostavnije, najjasnije, najiskrenije delo koje sam u stanju da stvorim da bih vas ohrabrio da živite maštovito, da biste mogli da otvorite svoje „Besmrtnne oči ka unutra, u svetove misli“, gde vidite svaku želju svoga srca kao zrelo žito „spremno za žetvu“.

*Ja sam došao da imaju život, i da ga imaju u izobilju.
(Jovan 10:10)*

Život u izobilju koji nam je Hrist obećao možemo doživeti već sada, ali ako ne osećamo Hrista kao svoju maštu, ne možemo ga doživeti.

Tajnu koja je bila sakrivena od postanja sveta i naraštaja, a sad se javi svetima Njegovim, kojima Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove među neznabošcima, koje je Hristos u vama, nad slave. (Kološanima 1:26, 27)

Ovo je tajna koju nastojim jasnije da shvatim i da podstaknem druge da je spoznaju.

Mašta je naš iskupitelj, „Gospod s neba“ koji je rođen od čoveka, ali ga nije začeo čovek.

Svaki čovek je Marija i mora roditi Hrista. Ako se priča o bezgrešnom začecu¹ i Hristovom rođenju čini iracionalnom, to je samo zato što se pogrešno tumači kao biografija, istorija i kosmologija, a ni savremeni istraživači mašte nisu od pomoći jer je nazivaju nesvesnim ili podsvesnim umom. Rađanje i rast mašte je postepeni prelazak od Boga tradicije do Boga iskustva. Ako se Hristovo rođenje u čoveku čini sporim, to je samo zato što čovek nije voljan da napusti udobnu, ali lažnu sigurnost tradicije.

Kada se mašta otkrije kao prvi princip religije, kamen (bukvalno razumevanje) osetiće Mojsijev štap i, kao stena Zin, ispuštati vodu (psihološko značenje) koja će utažiti žeđ čovečanstva; i svi koji uzmu ponuđenu čašu ove vode i žive životom u skladu sa ovom istinom, pretvoriće tu vodu u vino praštanja. Tada će ga, kao dobri Samarićanin, izliti na rane svih.

Sin Božji se ne nalazi u istoriji niti u bilo kom spoljašnjem obliku. On se može naći samo kao mašta onoga u kome se njegovo prisustvo ispoljava.

O da bi tvoje srce bilo jasle za Njegovo rođenje! Bog bi još jednom postao dete na zemlji.

Čovek je bašta u kojoj spava ovaj jednorodni Sin Božji. On budi ovog Sina podižući svoju maštu do neba i dajući ljudima božanski rast. Moramo nastaviti da zamišljamo bolje od najboljeg što znamo.

Čovek u trenutku svog buđenja za život mašte mora da se suoči sa ispitom Sinovstva.

A kad bi ugodno Bogu, koji me izabra od utrobe matere moje i prizva blagodaću svojom. Da javi Sina svog u meni, da Ga jevanđeljem objavim među ljudima nezabošcima. (Galatima 1:15, 16)

Najviši ispit Sinovstva je oproštenje greha. Test koji otkriva da je vaša mašta Isus Hrist, Sin Božji, vaša je sposobnost da oprostite greh. Greh znači promašiti svoj životni cilj, ne ostvariti svoj ideal, ne uspeti u dostizanju svog cilja. Opraštanje znači poistovećivanje čoveka s njegovim idealom ili ciljem u životu. Ovo je delo probuđene mašte, najviše delo zato što preispituje čovekovu sposobnost da uđe u prirodu svoje suprotnosti i učestvuje u njoj.

Ko je slab, neka reče: Junak sam. (Joilj 3:10)

Zdravorazumski gledano, ovo je nemoguće. Samo probuđena mašta može da uđe u prirodu svoje suprotnosti i da učestvuje u njoj.

Ovaj koncept Isusa Hrista kao ljudske mašte postavlja sledeća fundamentalna pitanja: da li je mašta dovoljna sila ne samo da mi omogući da pretpostavim da sam jak već da li je sposobna da sprovede tu ideju? Pretpostavimo da želim da se nađem na nekom drugom mestu ili u nekoj drugoj situaciji.

Da li bih, zamišljajući sebe u takvom stanju i mestu, mogao da dovedem do fizičkog ostvarenja toga? Pretpostavimo da ne mogu sebi da priuštim putovanje i pretpostavimo da se moj sadašnji društveni i finansijski status suprotstavlja ideji koju želim da realizujem. Da li bi mašta sama po sebi bila dovoljna da otelotvori ove moje želje?

Uključuje li mašta razum? Pod razumom mislim na zaključke donete dedukcijom na osnovu opažanja čula. Može li mašta prepoznati spoljašnji svet činjenica? Da li je u praktičnom smislu svakodnevnog života mašta potpuni vodič za to kako treba da se ponašamo? Pretpostavimo da sam u stanju da stalno delujem koristeći svoju maštu, odnosno, pretpostavimo da sam sposoban da trajno održim osećaj da mi je želja već ispunjena, da li će se moja pretpostavka učvrstiti i postati činjenica? I ako se učvrsti i postane činjenica, hoću li osvrćući se unazad videti da su moji postupci tokom perioda inkubacije bili razumni? Da li moja mašta ima dovoljnu moć ne samo da pretpostavi osećaj ispunjene želje već da li je sama sposobna da otelotvori ideju? Nakon što pretpostavim da sam već ono što želim da budem, moram li stalno da se vodim razumnim idejama i postupcima kako bi se ova moja pretpostavka ostvarila?

Iskustvo mi je pokazalo da će pretpostavka, mada pogrešna, ako se istražava u njoj, postati činjenica da

je kontinuirana imaginacija dovoljna za sve stvari i da svi moji razumni planovi i postupci nikada neće nadoknaditi moj nedostatak kontinuirane imaginacije.

Nije li tačno da se jevanđeljsko učenje može primiti samo iz ugla vere i da Sin Božji neprestano traži znake vere u ljudima, odnosno njihove vere u sopstvenu maštu? Zar obećanje ne glasi:

Zar nije obećanje:

Zato vam kažem: sve što ištete u svojoj molitvi verujte da ćete primiti; i biće vam. (Marko 11:24) isto što i „Zamislite da jeste i bićete”? Nije li stanje u kojem je Mojsije istrajavao i na kraju video Nevidljivog bilo imaginativno stanje? *Verom ostavi Misir, ne pobojavši se ljutine careve; jer se držaše Onog koji se ne vidi, kao da Ga viđaše.* (Jevrejima 11:27)

Zar on nije istrajavao snagom sopstvene mašte?

Istina zavisi od intenziteta mašte, a ne od spoljašnjih činjenica. Činjenice su plod koji svedoči o upotrebi ili zloupotrebi mašte. Čovek postaje ono što zamisli. On ima istoriju koju sam određuje. Mašta je put, istina, otkriveni život. Logičkim umom ne možemo doći do istine. Tamo gde prirodni čovek razuma vidi pupoljak, mašta vidi ružu u punom cvatu. Istina se ne može obuhvatiti činjenicama. Kad se probudimo za život mašte, otkrivamo da zamišljanje neke stvari

čini tu stvar takvom da naš sud ne mora da bude u skladu sa spoljašnjom stvarnošću na koju se odnosi.

Imaginativni čovek ne poriče stvarnost čulnog spoljašnjeg sveta Postanja, ali zna da je unutrašnji svet kontinuirane imaginacije sila kojom se ostvaruje čulni spoljašnji svet. On vidi spoljašnji svet i sve što se u njemu dešava kao projekcije svog unutrašnjeg sveta mašte. Za njega je sve manifestacija mentalne aktivnosti koja se odvija u čovekovoј mašti, koje čulni, razumni čovek nije svestan. Ipak, on shvata da svaki čovek mora postati svestan ove unutrašnje aktivnosti i sagledati odnos između unutrašnjeg uzročnog sveta mašte i čulnog spoljašnjeg sveta posledica.

Čudesno je otkriti da možete zamisliti sebe u stanju svoje ispunjene želje i pobeći iz zatvora koje je izgradilo neznanje.

Pravi čovek je veličanstvena mašta. To je njegovo sopstvo koje se mora probuditi.

Zato govori: Ustani ti koji spavaš i vaskrsni iz mrtvih, i obasjaće te Hristos. (Efescima 5:14)

U trenutku kada čovek otkrije da je njegova mašta Hrist, on ostvaruje dela koja se na ovom nivou mogu nazvati čudesnim. Ali dok čovek ne oseti Hrista kao svoju maštu: *Vi mene ne izabrate nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane, da šta god zaištete u Oca u ime moje da vam da.*